

При това въз того предѣла живѣели сѣ и дрѣги народы: Зато за толики прѣголемы стада не были доволны пасища, и за то Авраамъ тѣ и Лотови тѣ пастыри скаралися помеждѣ си.

На миролюбивый Авраамъ въ това твърдѣ жално и скървно. Любезный мой вратѣ, рече онъ на Лота, молю ти са, направи да не быва прѣнїе помеждѣ ны помеждѣ твоитѣ и моитѣ пастыри! Понеже смы вратїа! Ёто ти всичкїй широкїй предѣлъ предъ очи те! Драгїй мой, молю ти са раздѣлися отъ мене! Ищешъ ли ты на лѣвѣхъ странѣ, азъ ще остана на деснѣхъ тѣхъ. Или: ищешъ ли ти на деснѣхъ тѣхъ, азъ стивамъ на лѣвѣхъ тѣхъ.

Лотъ погледна на предѣла, страната вѣкыѣ на рѣка та Іорданъ, дѣто сѣ были градове тѣ Содомъ и Гоморъ, и мѣ са шви оугодна и добра. Таа страна была е красна и твърдѣ водовогата, като рай. Лотъ избра таа странѣ, и раздѣлихаса єдинъ отъ дрѣгиге. Лотъ отиди въ Содомъ, а Авраамъ остана въ Ханаанскѣхъ тѣхъ земѣхъ.

§. 18. Авраамово челоуѣколюбїе.

Богъ са яви єднождѣ на Авраамъ съ чрезвычайенъ милостивъ способъ. Авраамъ сѣдѣлъ предъ врата та на колиба та си подъ сѣнка та на єдно древо, Было е сколо пладне, не далеко пригледа трима челоуѣцы, които непознаваше; като ги видѣ, той часъ отиде имъ на посрѣщанье, поклони имъ са, и рече първо мѣ отъ нихъ: Господинѣ! голѣмо благодѣанїе *) ще ми направишъ, ако, покрай колиба та ми кѣто минѣвашъ, не ми са отвѣешъ и не заминешъ. Послѣ овърнаса и камъ дрѣги тѣ, и имъ рече: Отморите са мало подъ древо то, азъ желаю попереди да са подкрѣпите мало съ мой хлѣвъ. а послѣ да послѣдовате пѣтешествїе то си. Они отговориха: Направи ты както ти е оугодно. Авраамъ поспѣши въ колибѣхъ тѣхъ си и рече на Сарра: дсїдохъ ни гести; скоро сътвори ми о-

*) Добро.